

springbooks

มวบรวมของเศษเสี้ยวแห่งทรงจำ
เรียงร้อยถ้อยคำด้วยน้ำตา

แล้วพร่องน้ำความเศร้า
จะเบากว่ามือเวลา

The little teapot

springbooks

แล้วพຽ່ງนี้ความเสຽ້ จะเบากว่าเมื่อวาน

The little teapot

เขียน

Artjeeno

วาดภาพประกอบ

การอ่านดีจากรากศัพท์สันสกฤต

แล้วพุงนี้ความเศร้าจะเบากว่าเดิม

springbooks

ในเครือบริษัทอมรินทร์ คอร์เปอร์เรชั่น จำกัด (มหาชน)

378 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

โทรศัพท์ 0-2422-9999 ต่อ 4964, 4969 E-mail: info@amarin.co.th

www.amarinbooks.com   @amarinbooks   Springbooks

สื่อดิจิทัลนี้ให้บริการดาวน์โหลดสำหรับรับบริการตามเงื่อนไขที่กำหนดเท่านั้น
การทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ ไม่มีวิธีใดนอกเหนือจากเงื่อนไขที่กำหนด
ถือเป็นความผิดอาญาตาม พรบ.ลิขสิทธิ์
และ พรบ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 978-616-18-7726-2

เจ้าของ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา บริษัทอมรินทร์ คอร์เปอร์เรชั่น จำกัด (มหาชน)

กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ ศิริ บุญพิทักษ์เกตุ • กรรมการผู้จัดการ อุษณีย์ วิริตกพันธ์

รองกรรมการผู้จัดการ ศศกร วัฒนาสุทธวงศ์ • ที่ปรึกษา อนุชา จิระอร

บรรณาธิการบริหาร พรชนก ปิวสุข • บรรณาธิการ บรรณรต แสงทอง

ผู้จัดการฝ่ายการผลิต อมรลักษณ์ เขียวกลิ่น

ศิลปกรรมปกและออกแบบรูปเล่ม กวินทิพย์ สิ้นแต่, สุนิดา ภาวะทรัพย์

ออกแบบตัวอักษร สุทธิดา ปีกสูงเนิน • พิสูจน์อักษร ปุณยวิชัย พันธุ์แก้ว, กมลวรรณ สมรูป

ขอมอบหนังสือเล่มนี้...
แต่ทุกคนที่หล่นหายไปตามกาลเวลา

— • —

ทุกการจากลา
ต่างได้ทิ้งร่องรอยแผลเป็น
คล้ายศิลปะของธรรมชาติไว้...
ที่อาจดูเล็กลง
แต่ทิ้งรอยเนื้อนูนบนแผลเป็น
ไว้ให้เห็นอย่างถนัดตา

คำนำสำนักพิมพ์

‘ความเศร้า’ เป็นนามธรรมหนึ่ง
ที่เกิดขึ้นกับเราในทุกช่วงชีวิต
เป็นก้อนความรู้สึกที่อาจอุดมไปด้วยรอยยิ้ม
และมวนน้ำตามหาศาล

อาจเป็นเรื่องทุกข์จากวณวันของรักที่ไม่สมหวัง
หรืออาจเป็นเรื่องสุขจากทรงจำในวัยเยาว์
หรือมันอาจเป็นเพียงวันแสนหงอยเหงา
จนเราจับเจ้ากับอารมณ์เศร้า ๆ พวกนั้น

ถึงอย่างนั้น ‘ความเศร้า’ ก็เป็นปกติวิสัย
ที่คนคนหนึ่งพึงรู้สึก พึงสัมผัส และพึงได้เข้าใจ

เพราะมันเป็นหนึ่งในอารมณ์
ที่ทำให้เราไม่รู้สึกร่างเปล่าจนเกินไป
เป็นอารมณ์ที่ทำให้หัวใจของมนุษย์คนหนึ่ง
สมบูรณ์ขึ้นมา

แต่...อย่าจมอยู่กับมันนานนัก
เรียนรู้ ยอมรับ หยุดพัก แล้วใช้ชีวิตต่อไป

จดจำไว้

“แล้วพรุ่งนี้ความเศร้าจะเบากว่าเมื่อวาน”

springbooks

คำนำผู้เขียน

ในชีวิตคนเราจะมีสักกี่เรื่อง
ที่ทำให้ต้องเสียน้ำตา...
บางครั้งอาจเป็นความผิดหวัง
บางที่อาจเป็นการจากลา
และในบางที่อาจเต็มไปด้วยน้ำตาแห่งความสุข

ฉันได้รวบรวมเรื่องราวมากมาย
ที่ทิ้งไว้ทั้งบทเรียนของความทุกข์
และบทเรียนของความสุขที่เรียกว่า 'ความทรงจำ'

แล้วได้กลั่นสิ่งเหล่านั้นออกมาเป็นตัวหนังสือ
ใช้น้ำตาขีดเขียนเรื่องราวแทนน้ำหมึก...
อาจมีบางเรื่องเคยเกิดขึ้นอย่างผิดเพี้ยน
และไม่อาจลบออก

บ่งบอกถึงความเจ็บปวดแต่สวยงาม
บนผิวหนังถลอกของหัวใจ
หนังสือเล่มนี้ได้บันทึกทุกเรื่องราวของเมื่อวานไว้
หลายเรื่องที่ทำให้ทั้งร้องและยิ้มได้ในคราวเดียวกัน
อาจมีหลายเรื่องที่คุณเคยประสบ
แต่อาจมีบางบทที่คุณยังไม่เคยพบเจอ

และหากคุณสามารถอ่านมันในวันนี้
ขอให้ตัวหนังสือทำหน้าที่แทนไหล่ของฉัน
ให้คุณได้ซับ โอบกอด และร้องให้อยู่บนนั้น
แล้วพรุ่งนี้...ความเศร้าจะเบากว่าเมื่อวาน

Thelittleteapot

ถึงคุณผู้อ่าน

ฉันจำปีที่แล้ว...

ตอนที่ตัวเองพยายามไขว่คว้าหาความรักได้ดี
ในวันที่เมฆไม่มี
และในคืนที่ดวงดาวไม่ได้อยู่แค่บนท้องฟ้า

แต่กำลังร่วงหล่นลงมา...

ส่วนที่ว่ากันว่าให้ลองขอ ก็ไม่ได้อยากทำ

เพราะหลายคำคืน

ดวงจันทร์พร่ำบอกกับฉันว่า

คำขอของโลกแห่งความฝัน...

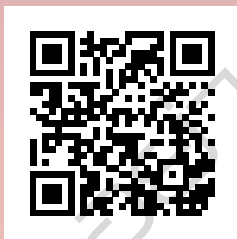
ไม่อาจสร้างสรรค์ให้เป็นรูปธรรมได้...

ปีนี้ฝนดาวตกลมาอีกแล้วนะคุณ
และฉันว่าจะลองขอ...
ให้สิ่งที่เป็นไปนี้...ดีสำหรับคุณ
ไม่เปลี่ยนแปลง
ให้ดวงดาวได้โอบกอด...
ให้เมฆหมอกได้รับฟัง...
ให้ตัวคุณได้เป็นดังดวงอาทิตย์
และให้ตัวเขาได้เป็นแค่ดังดวงจันทร์

ขอให้คุณได้เจอกับรัก...
ที่ไม่ใช่การพบเพื่อเพียงผ่านหน้า...
ให้พวกคุณทุกคนอย่าเจ็บปวด
อย่างที่ผ่านมามากเลย...

For cuddle and to cry on.

ឈ្មោះ : Zung Kidakarn

Instagram : zung_kidakarn

uniwangสู่ฝันฟ้า

คุณจำปีที่แล้วตอนฉันโทรไปหา
แล้วเล่าว่าฉันเพิ่งเห็นฝนดาวตกได้ไหม

ฉันยังจำได้ คุณถามว่าฉันขอพรอะไร
“ไม่บอก” คือคำตอบของฉันในวันนั้น
เพราะว่ากันว่าหากบอกต่อ
คำขออาจไม่เป็นจริง...

ฉันโกหก
แต่จริงแล้ว...
ฉันไม่ได้ขออะไรเลย

เพราะหลายคำคืน
ดวงจันทร์พร่ำบอกกับฉันว่า
คำขอของโลกแห่งความฝัน
ไม่อาจสร้างสรรคให้เป็นรูปธรรมได้

ปีนี้ฝนดาวตกมาอีกแล้วนะคุณ...
และฉันว่าจะลองขอ
ให้สิ่งที่ฉันเป็นไปนี้...ดีสำหรับคุณ
ไม่เปลี่ยนแปลง...

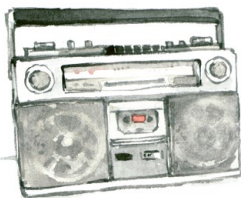
ให้ดวงดาวได้โอบกอด...
ให้เมฆหมอกได้รับฟัง...
ให้คุณเป็นดังดวงอาทิตย์
ส่วนฉันขอเป็นดวงจันทร์

ให้เราได้พบเพื่อเพียงผ่านหน้า
ให้เราย่าได้มาบรรจบกันอีกเลย

ให้เราย่า

เพลงโปรดผ่านคลื่นวิทยุ

การรอคอยและได้พบกับคุณ...
เป็นเหมือนกับช่วงเวลาที่ยืนยันว่า
จะได้ฟังเพลงโปรดผ่านคลื่นวิทยุ
ที่เปิดเป็นประจำโดยที่ไม่ได้โทรไปขอ
แล้วจู่ๆ มันก็ถูกเปิดขึ้นมา

Hello, New Dream

ฉันจะทิ้งความฝันอันช่างงดงามของวันเก่า
ใส่กล่องฝังไว้ที่ตรงนี้
เพื่อใครผ่านไปมา เอะใจ ชูดจ่อ
แล้วเกิดเห็นค่า
จะได้เอาความฝันที่ว้าไปสานต่อ

Good Night, Sleep Tight

ฝันที่ดี มักมีแต่ความคาดหวังอยู่ในนั้น...

Only Forever Is Goodbye

“คุณอย่าคิดมากเกินไป...ทุกการจากลา
มันมีด้านที่ดีเสมอแหละ”

“ยังไง”

“ไม่รู้ดี...ตอนนี้เราหาเหตุผลที่ดีไม่ได้หรอก
คงต้องจากกันก่อนมั้ง

แต่มันคงมีเหตุผลของมันนะคุณ...

เวลาคนเขาจากกันนะ เขาถึงพูดว่า

Goodbye ใจ”

คนเรามักหลีกเลี่ยง ‘ความเศร้า’
เพราะคิดไปว่ามันมักทำให้เราจมปลักอยู่กับความเสียใจ
หากแต่ถ้าเราสามารถโอบกอดมันได้
ระลึกไว้ว่าทุกอย่างย่อมผ่านไป
นั่นละ ‘ความเศร้า’ จะทำให้เรา ‘เติบโต’

หมวดความเรียง

ISBN 978-616-18-7652-4

Illustration: Artjeeno

225 บาท